

[Forsyningsministeren.]

højere end Foderværdien, at det ikke er rimeligt at tro, at man skulde opfodre Kartofler, men hvis det viser sig i Morgen, naar jeg faar Tallene for de sidste Par Dage, at Tilførselen ligger væsentligt under, hvad denne By har Brug for, saa vil jeg henstille til Landbrugsministeren, under hvem det sorterer, at udstede et Opfodringsforbud, for saa vil jeg være ængstelig for, at der er langt færre Kartofler til Raadighed, end man har regnet med i Priskontrolraadet, og saa bør man gøre alt, hvad der kan gøres, for at forhindre, at der opfodres Kartofler.

Endvidere omtalte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft Begrebet „Varen følger Mærkerne“, og jeg kan heroverfor sige, at denne Metode i lige saa høj Grad har min Interesse, som den har det ærede Medlems, men hvis han vilde være saa venlig at læse Betænkningen fra det Udvalg, hvori vi begge sad, saa vilde han se, at der i Udtalelsen er taget meget store Hensyn baade til, at det vil tage Tid at gennemføre en Ændring, og til, at det i visse Tilfælde ikke vil kunne lade sig gøre at anvende dette Princip, fordi det er næsten umuligt at gennemføre. Min Interesse for Princippet ligger deri, at jeg ønsker at give Forbrugerne den friest mulige Stilling samtidig med, at jeg ønsker den stærkeste mulige Konkurrence imellem Udøverne af de forskellige Erhverv, men Vanskelighederne ved at gaa over til dette Princip fuldt ud kan meget vel i nogle Tilfælde være saa store og Fordelene saa smaa, at det ikke vil lønne sig altid at gøre det.

Det ærede Medlem talte om Nedskaeringen af Fedtprocenten i Mælk og Ost, hvilke Nedskaeringer nu ikke er saa store, som Folk forestiller sig det. Sødsmælken i Danmark har samme Fedtstofindhold, som Sveriges Mælk har haft i lang Tid. Fedtprocenten er nedsat fra 3,3 pCt. til 3,0 pCt., altsaa kun med en 10—11 pCt. Det ærede Medlem sagde, at denne Nedskaering var en Følge af vor Valutagæld til England, men det er ganske urigtigt. Den er en Følge af, at vor Eksport i Forhold til vort Behov for importerede Varer er for lille, saaledes at vor Eksport ikke kan dække Behovet. Det er igen en Følge af, at Danmark ikke kan købe tilstrækkelige Mængder af Foderstoffer ude i Verden, saadan at vi kan faa en tilstrækkelig stor Landbrugseksport. Vi mangler med de nuværende Priser en Eksport til en Værdi af 1 Milliard, og selv om man fra denne Eksportværdi skulde trække, hvad disse Foderstoffer kostede, vilde der alligevel blive et meget betydeligt Millionbeløb tilovers til at købe andre Ting. Dette Beløb

mangler vi, og naar vi ikke kan faa denne Eksport, er det naturligt, at man sætter Produktionen op paa andre Felter; det er det, der er sket, og derfor er der ingen Arbejdsløshed. Naar Eksporten ikke strækker til, kan man kun skaffe de nødvendige Ting hjem ved at bruge mindre af de Varer, der kan sælges ude i Verden, og derved skaffe os Købeevne. Ved den Fedtstofnedskaering, der blev foretaget, opnaaede vi en forøget Købeevne paa 100 Mill. Kr. ude i Verden, ikke for Fedtet, men gennem den Overenskomst, vi ved Hjælp af Fedtet fik, og den Købeevne kunde ingen have undværet. Derfor kan man ikke sige, at Nedsættelsen har noget som helst med vor Valutagæld at gøre. Den er medvirkende til at skabe den Balance mellem Eksport og Import, som er absolut nødvendig. Der er ingen som helst Grund til at tro, at England, saadan som Stillingen er i Aar, saadan som Forholdene har udviklet sig i England, vilde have tilladt det Overtræk i Bank of England, som var tilladt forrige Aar; derfor kan man under ingen Omstændigheder hævde, at vor nuværende Stilling, hvor England er indgaaet paa, at de 35 Mill. £ ligger temmelig fast, er Aarsag til, at vi nu maa spare og formindske det danske Forbrug. Aarsagen er den, at vor Eksport er for lille og derfor maa sættes op, hvis vi skal skaffe os livsnødvendige Ting.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft en Skævhedstendens i vor Udenrigshandel i første Kvartal dette Aar. Jeg skal dertil bare bemærke, at første Kvartal og i nogen Grad ogsaa andet Kvartal vil være meget stærkt præget af den ekstraordinære Vinter, saaledes at Tallene ikke vil kunne give noget Billede af, hvordan Aaret vil stille sig. Men naturligvis følger man i Ministeriet stadig Udviklingen af Arbejdet med den meget vanskelige Opgave, som det er at holde Betalingsbalancen. Vilkaarene for at holde denne Balance skifter jo stadig, nemlig hver Gang man skal slutte Handelsaftaler, hvor man tvinges til at tage Varer med, som man egentlig ikke ønsker at købe, og hvor det nægtes os at købe Varer, som man hidtil har kunnet regne med at købe i de Lande, man slutter Handelsaftale med.

Jeg vil gerne til Slut sige, at det, der er afgørende for, hvilke Vilkaar man fra Forsyningsministeriets Side kan give den danske Befolkning, er ikke, hvor god en Vilje man har til at give mere Fedtstof til haardt arbejdende, som der er blevet krævet, eller mere Brød. Disse Muligheder kan meget vel i den kommende Tid blive meget smaa. Det har vist sig bogstavelig umuligt